Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 178 (1678) ♦ Вівторок, 23 вересня 1997 року ♦ Ціна договірна

ДЕРЖБЮДЖЕТ — головна програма

Без зайвої політизації поставитися до проблеми приєднання парламенту України до МПА запропонував Голова Верховної Ради Олександр Мороз на нараді керівників груп, фракцій і комітетів. Намагання внести це питання на розгляд сесії, як відомо, зумовило дискусію і не дозволило ухвалити порядок денний восьмої сесії. Тож потрібно визначитися шляхом голосування. А на нинішню сесію заплановано розгляд багатьох законопроектів, та головний — держбюджет на наступний рік. Саме ця умова й була визначальною у пропозиціях депутатів. Зокрема, йшлося про недоцільність прийняття окремого рішення стосовно проекту основних параметрів економічного й соціального розвитку України на наступний рік, поданого Кабінетом міністрів, бо він і сам його не ухвалив.

(Закінчення на 2-й стор.).

Олександр Мороз одужав, щоб і надалі перейматися здоров'ям парламенту

Учора Голова Верховної Ради України Олександр Мороз після вимушеної перерви, пов'язаної із хворобою, дав прес-конференцію вітчизняним та закордонним журналістам. Оцінюючи початок роботи парламенту на нинішній сесії, він зазначив, що прогнози про політизацію його діяльності, спричинені насамперед майбутніми виборами до найвищого законодавчого органу країни, загалом підтвердилися.

Олександр Мороз відповів на численні запитання представників масмедіа, котрі стосувалися і суто внутрішніх проблем Верховної Ради (прийняття порядку денного усієї сесії), і широко обговорюваних нині питань — перспектив прийняття закону про вибори, затвердження програми діяльності уряду, бюджетного процесу, ініціативи імпічменту Президентові України тощо. Подробиці — у звіті з прес-конференції в наступному номері «Голосу України».

Пишемо «сесія», «саміт» — в умі

Учора у французькому місті Страсбурзі розпочалася осіння частина цьогорічної сесії Парламентської Асамблеї Ради Європи. Постійна делегація Верховної Ради України на чолі з **Анатолієм Рахансьским** у складі одинадцяти народних депутатів прибула сюди минулих вихідних.

(Закінчення на 5-й стор.).

Краще один раз побачити, ніж десять років про це чути

Триває офіційний візит делегації Парламенту Фінляндської Республіки на чолі з його спікером пані **Ріїттою Уосукайнен.** Учора делегація відвідала Чорнобильську атомну електростанцію, де зустрілася з керівництвом ЧАЕС. Сьогодні, згідно з програмою, відбудеться покладання вінка на могилу Невідомого солдата. Делегація зустрінеться з керівництвом Верховної Ради, а пані Уосукайнен виступить на пленарному засіданні сесії ВР. Потому плановано зустріч з керівництвом Інституту міжнародних відносин Київського університету імені Т. Шевченка та виступ спікера перед студентами. Ввечері відбудуться переговори у Кабінеті міністрів та у Міністерстві закордонних справ України.

До всіх цирків долучився ще один. Справжній!

На знімках: виступає наймолодша учасниця програми — Іринка Страхова; глядачі також хотіли бути схожими на артистів.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

(Матеріал читайте на 8-й стор.).

Як вшановували київське «Динамо»

8

Врожай-97

Визрівають дивіденди

Майже 98 тисяч гектарів соняшнику треба скосити нинішньої осені на Херсонщині (на середину вересня з них упорано 17 тисяч гектарів площ). Урожай видався непоганий — 12—15 центнерів з кожного гектара. У Великоолександрівському, Новотроїцькому, Нижньосірогозькому та інших районах, де площі під соняшником чималі, селяни розраховують істотно поліпшити фінансове становище.

Голова Великоолександрівської райдержадміністрації В. Білоконь розповів, що половина з очікуваних 10 тисяч тонн урожаю піде на виплату заробітної плати, погашення боргів аграрникам, ще 2,5 тисячі тонн доведеться віддати облагропостачу за пальне, послуги тощо. Приблизно такі самі «розкладки» в інших районах.

І все ж трудівники села чималу кількість насіння планують переробити, тим більше, що ціна на олію зросла — нині один літр коштує на ринку 3 гривні.

P.S

❍ **Тіла чотирьох громадян України, що загинули внаслідок вибуху метану на шахті на острові Шпіцберген, сьогодні будуть доставлені на батьківщину.**

❍ **Учора вранці помер перший заступник міністра курортів і туризму Криму, економічний радник спікера кримського парламенту Дмитро Гольдич, на якого було скоєно замах 18 вересня.**

У номер

Зустрічі на американській землі

Президент України Леонід Кучма бере участь у роботі 52-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН. Під час триденного перебування Леоніда Кучми у Нью-Йорку заплановано його зустріч із президентом США Біллом Клінтоном, із держсекретарем Мадлен Олбрайт. Мета зустрічі, зокрема, — розв'язання питання про допуск українських товарів, перш за все сталі та текстилю, на американський ринок, а також розглянуті в рамках україно-американської міждержавної комісії спільні дії щодо виведення з експлуатації Чорнобильської АЕС. Крім виступу на сесії Генасамблеї та зустрічі з політичними лідерами США, у Нью-Йорку відбудеться ряд двосторонніх зустрічей Леоніда Кучми з керівниками інших держав.

Завтра Президент України відвідає у Нью-Йорку Федеральний резервний банк. Цього ж дня він відбуває з державним візитом до Мексики.

Держбюджет – головна програма

(Початок на 1-й стор.).

А параметри, запропоновані в ньому, мають бути лише відправними орієнтирами в роботі над проектом бюджету-98. Крім того, головний фінансовий документ держави, наголошували депутати, має супроводжуватися звітом про виконання бюджету поточного року, а також — минулого, затвердженням основних напрямів грошово-кредитної політики та кошторису Національного банку України. Підкреслювалося, що потрібно прискорити підготовку до розгляду на сесії законопроектів про внесення змін і доповнень до законів про оподаткування прибутку підприємств (друге читання) та про податок на додану вартість (перше читання). Очевидно, депутати ухвалять рішення про введення в дію окремих норм останнього з названих документів з нового року.

На нараді погоджено графік розгляду проекту державного бюджету. Намічено, що не пізніш як 10 жовтня розпочнеться обговорення проекту кошторису держави у пленарному режимі. П'ять днів відводиться на подання письмових поправок. Перше читання законопроекту про держбюджет намічено на 4 листопада.

На нараді також порушувалося питання про необхідність розгляду на восьмій сесії програми діяльності уряду, а також процедури розгляду запропонованих народними депутатами проектів програм виведення України з кризи. Таких документів вже чотири, і кожен з них має раціональне зерно. Тож запропоновано окремою постановою парламенту врахувати позиції депутатів.

Дискусійним залишилося питання про врахування пропозицій Президента України до Закону про місцеві державні адміністрації. Тимчасова спеціальна комісія з підготовки закону, представники деяких депутатських груп і фракцій під час зустрічі з Президентом України дійшли висновку, що такі пропозиції слід врахувати. Однак, як слушно зауважувалося, вето на закон Верховна Рада подолала, Президент закон не підписав, то, виходить, що немає закону, до якого за Регламентом можна було б вносити зміни. Це по-перше. А по-друге, де гарантія того, що глава держави і після того, як, скажімо, парламент врахував би його пропозиції, підпише закон?

У цьому контексті на нараді пролунала думка про доцільність передбачати дні для розгляду вето Президента на інші закони.

Конференції

Як і що писати про вибори

Два вихідних дні на теплоході «Маршал Кошовий» тривала цікава дискусія між журналістами та народними депутатами, які представляють парламентські комітети — законодавчого забезпечення свободи слова і діяльності засобів масової інформації та з питань правової політики і судово-правової реформи. Тема дискусії була визначена у назві конференції — «Засоби масової інформації та виборча кампанія». Її організували вже згадані комітети Верховної Ради України, а також Міністерство інформації, Центральна виборча комісія України, Міжнародна фундація виборчих систем.

Впевнений, розмова була корисною і для журналістів, які представляють газети та радіо всіх регіонів України, і для народних депутатів, і для керівників комітетів парламенту. Пишуча братія, а також представники засобів мовлення дізналися не тільки про порушення на минулих виборах до Верховної Ради, а й реально уявили, якою напруженою буде виборча кампанія в недалекому майбутньому.

Голова Центральної виборчої комісії України Іван Ємець нагадав про плюси й мінуси минулої виборчої кампанії та спрогнозував, як пройдуть нові вибори. Все залежить від того, яка виборча система буде закладена в закон України «Про вибори народних депутатів України». Голова тимчасової спеціальної комісії з доробляння цього законопроекту Валерій Мішура ознайомив з пропозиціями, що обговорюються на засіданнях комісії.

Цікавим для журналістів було й повідомлення голови Комітету законодавчого забезпечення свободи слова та діяльності засобів масової інформації Віктора Понеділка про проекти законів про інформацію і діяльність редакцій газет, радіо й телебачення.

І, звичайно, бурхлива дискусія між парламентаріями та журналістами розгорнулася навколо того, як висвітлювати передвиборні програми кандидатів у депутати: на рівних умовах чи виходячи з симпатій, безплатно чи за «гонорар», в обов'язковому порядку включатися в передвиборний марафон чи за бажанням редакцій газет або радіо, котрі не фінансуються з держбюджету.

Судячи з напруження пристрастей у виступах, реплік з президії та залу, тема конференції зачепила за живе всіх учасників. Масла у вогонь підлило повідомлення представника Соціс-Геллапа Світлани Потоцької про громадську думку щодо діяльності Президента, Верховної Ради, Кабінету міністрів, наступних виборів, діяльності партій і рухів. Адже від цього залежить, чи підуть виборці до урн у наступному році. А від нинішнього складу парламенту — скільки грошей витратять на вибори, скільки триватиме виборчий марафон, наскільки професіональним і дієздатним буде новий депутатський корпус України.

Одне слово, конференція була корисною для всіх учасників. Журналісти збагатилися новою інформацією і спостереженнями, парламентарії — ідеями та думками для роздумів.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Народний депутат згуртував підприємців...

Нині на порядку денному об'єктивно постало питання про консолідацію зусиль усіх тих, хто кровно зацікавлений в реформуванні вітчизняної економіки.

Як показує практика, поки що більш успішно розв'язують такі завдання на регіональному рівні і передусім там, де за справу беруться ініціативні, досвідчені люди, до того ж які мають довір'я більшості населення.

Нині Закарпаття, як і вся держава, переживає чималі економічні труднощі. Цей край, що має унікальні природні багатства, вигідне географічне розташування, талановитих і працелюбних людей, відчуває гостру нестачу коштів для вирішення завдань соціально-економічного розвитку, піднесення виробництва, забезпечення зайнятості населення.

У трьох районах області вихід із ситуації було знайдено з допомогою народного депутата Верховної Ради України від 171-го Іршавського виборчого округу Віктора Медведчука. За короткий термін вивчивши комплекс проблем, які найбільше хвилювали виборців, він виступив з ініціативою організаційного об'єднання зусиль підприємців під егідою єдиного координаційного органу для розвитку виробництва в регіоні. Цим органом став Центр сприяння розвитку Закарпаття, створений на Іршавщині за участю таких відомих в Україні структур, як УПФК «Славутич», АТФК «Динамо-Київ», «Український кредитний банк».

Засновники центру поставили перед собою нелегкі завдання. Тут і комплексне використання ресурсів, і екологічна безпека виробництва, і створення нових робочих місць. Природно, не залишилися без уваги такі насущні проблеми, як захист законних прав та інтересів вітчизняних товаровиробників, розв'язання їх правових проблем, інформаційне забезпечення, залучення інвестицій в економіку Закарпаття. Вирішено також, що частину коштів, зароблених засновниками центру, використовуватимуть для розв'язання нагальних соціально-економічних проблем регіону.

Уже перші практичні кроки, зроблені організаторами центру, показали, що їхні справи не розходяться зі словами. Саме так можна розцінити, наприклад, придбання для господарств Іршавського і Виноградівського районів за умовами лізингу десяти комбайнів «Кейс» загальною вартістю 2,5 млн. доларів США, фінансування робіт із газифікації 18 сіл Іршавського і Мукачівського районів обсягом 843 тис. гривень.

І це тільки початок. Подальші плани центру розраховані на тривалу перспективу і серйозний успіх. Хочеться вірити, що його діяльність не тільки допоможе підприємцям і господарствам Закарпаття вижити в умовах економічної кризи, а й знайти той шлях, який дасть можливість зробити цей благословенний край одним з найбільш квітучих в Україні. Гадаємо, що з допомогою таких народних депутатів, як Віктор Медведчук, закарпатці зможуть вирішити будь-які завдання.

Сергій МИКОЛАЄВ.

Так хочеться, що аж бажане видається за дійсне

Репліка

Боротьба за український інформаційний простір, а іншими словами, за можливість згідно із власними інтересами формувати громадську думку в державі (напередодні вибори!), здається, вступає у завершальну фазу. В газетному світі України безборонно панують російськомовні та російські (зареєстровані як українські чи спільні) друковані видання. Йде наступ на електронні засоби масової інформації. В намаганні досягти своїх цілей антидержавні сили використовують все: і недосконалість чинного законодавства, і головотяпство формалістів-чиновників, і... А буває, в хід іде відповідно препарована відверта дезінформація.

Згадаймо хоча б ситуацію, що склалася навколо Національної радіокомпанії, фінансує яку уряд, але комусь вигідно спрямовувати пошук винуватців у відсутності додаткових коштів для забезпечення діяльності Українського радіо у Верховну Раду.

Особливий інтерес до нашого ефіру (і теле-, і радіо) проявляють проросійські сили, зрозуміло, щедро підтримувані північним сусідом.

Нещодавно одна з київських газет обнародувала інформацію «Маяк» в украинском эфире», сповнену, м'яко кажучи, вигадок і неправди. Річ у тім, що зусиллями київської телерадіокомпанії «РТВ» в українському радіоефірі знову з'явилися передачі московської радіостанції «Маяк» (до речі, їх в Україні можна слухати, налаштувавши на відповідну хвилю звичайний радіоприймач), а «патріоти Росії» борються за те, щоб ввести «Маяк» до державної трансляційної системи (тобто дротяної мережі).

Головний редактор інформаційного мовлення ТРК «РТВ» Сергій Дмитриченко поділився з читачами подробицями укладеної з росіянами угоди про співробітництво. З його слів виходить, що колеги встановили рівноправні творчі контакти. «Украинские программы будут без редактирования и цензуры (?!) включаться в блоки «Маяка», — не моргнувши оком заявив пан головний редактор.

Очевидно, ця інформація розрахована на простаків. Що ж сталося насправді? В Києві лише перекривають програми московської радіостанції «Маяк» своїми інформаційними вставками. Тобто ні про яку рівноправність не йдеться, адже в Російській Федерації «Маяк» як працював без українських інформаційних блоків, так і працює.

Цей прийом російські журналісти вже добре проексплуатували, захоплюючи український газетний інформаційний простір: «Известия», «Комсомольская правда», «Труд», «Аргументы и факты» і так далі, що друкують незначну кількість інформації про Україну, поширюються лише в Україні. Російський читач одержує ці газети без українського інформаційного блоку.

За такою самою схемою (з одностороннім рухом) працює й «Интер», що подається його захисниками як спільна з Росією телекомпанія: в Україні транслюють російські телепрограми, але в Російській Федерації українські —ні!

Телерадіокомпанія «РТВ» зробила лише перші кроки: сьогодні вона транслює «Маяк» в Україні поки що дві години, але на завтра планує — чотири години. А післязавтра спритні патріоти Росії з українськими паспортами мають завдання вийти на третій канал Українського радіо.

— А чому ваші інформаційні блоки не приймають журналісти «Маяка»? — запитую в Сергія Дмитриченка.

— Розумієте, ми не маємо фахівців з таким високим професійним рівнем, який вимагає «Маяк».

Отака відповідь.

Про взаємодію, рівноправність співробітництва, про що йшлося в інтерв'ю, радіожурналістів двох сусідніх країн я вже не запитував у головного редактора телерадіокомпанії «РТВ». Очевидно, він рідко заглядає до словника й тому, виходить, не зовсім розуміє значення вживаних ним слів. Або ж Сергій Дмитриченко розуміє рівноправність співробітництва так, як вона трактується в Москві (як у тому анекдоті: «Як будемо ділити, по-братськи?» — «Ні, краще порівну»).

P. S. А наївні (краще так будемо думати про цих авторів) люди тиражують розраховані на юридично й технічно безграмотного споживача одкровення про лиходійство Верховної Ради, що, мовляв, не хоче фінансувати Українське радіо тощо.

І радіє режисер розіграного спектаклю: усе сталось, як і задумувалося. А тим часом, поки йдуть безплідні дискусії, в каламутній водичці ловиться величенька рибка: «Газетний світ майже русифікований, телебачення — теж, тепер захопимо й радіоефір».

Віталій АБЛІЦОВ.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ВОСЬМА СЕСІЯ: ХРОНІКА ЗАКОНОТВОРЕННЯ

На початку пленарного засідання 16 вересня заступник Голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка поінформував про те, що напередодні, 15 вересня, до Верховної Ради надійшов проект державного бюджету України на 1998 рік і на підході доповідь про хід виконання поточного бюджету. Він висловив прохання до комітетів, усіх народних депутатів, як тільки вони отримають ці документи, оперативно розпочати їх вивчення, аналіз, бо їх невідкладно буде винесено на пленарні засідання.

Під час повторного розгляду проект закону про порядок денний восьмої сесії знову не набрав необхідної кількості голосів, зал підтримав розклад засідань на два пленарні тижні.

Після цього сесія приступила до розгляду пропозицій Президента до Закону про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції. Депутати, що виступили, переконливо довели: скасування за пропозицією Президента цього закону не піде на користь трудівникам села України, завдасть економіці непоправної шкоди. 313 народних депутатів виступили проти вето Президента, і, отже, закон має бути підписаний.

Вечірнє засідання розпочалося з розгляду підготовленого рішення щодо раніше обговореного проекту закону про вибори органів та посадових осіб місцевого самоврядування в Україні. У підсумку короткої, але досить гострої дискусії було вирішено передати законопроект Комітету з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування, який разом з його авторами має доопрацювати документ відповідно до підсумків обговорення.

Сесія постатейно провела друге читання і прийняла Закон про лізинг. Деякі його статті мають бути редакційно уточнені, а 20 статтю та 22-у — прикінцеві положення — перенесено на третє читання.

У третьому читанні і в цілому Верховна Рада прийняла Закон про благодійництво та благодійні організації.

З участю 340 народних депутатів розпочалося ранкове пленарне засідання 17 вересня.

Після оголошення запитів і заяв народні депутати почали друге читання проекту закону про вибори народних депутатів. Обмін думками представників фракцій і рейтингове голосування щодо системи, за якою мають проводитися вибори, — найбільшу підтримку одержала пропорційна (212 голосів), — дали надію на успіх у проходженні підготовленого спеціальною комісією законопроекту. Але вирішено не голосувати ті статті, які безпосередньо пов`язані з остаточно не схваленою виборчою системою.

У ході постатейного голосування було прийнято майже всі статті законопроекту, і тільки кілька з них залишилися на третє читання.

18 вересня, як і передбачалося напередодні, відразу після оголошення запитів Верховна Рада продовжила розгляд проекту закону України про вибори народних депутатів.

Заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіяка поінформував про засідання ради фракцій, де аналізувалася ситуація, що склалася навколо виборчого законопроекту. Він наголосив, зокрема, на тому, що фракції висловили пропозицію повернутися до голосування тих статей, які напередодні не набрали необхідної кількості голосів. Але і таємне, і поіменне голосування перших же норм знову довело, що в залі серйозна розбіжність у поглядах на корінні принципи. На прохання керівників ряду фракцій було оголошено перерву для ще одного обміну думками. У підсумку було вирішено повернути законопроект тимчасовій спеціальній комісії на доопрацювання. За це проголосували 230 народних депутатів. Наступної середи доопрацьований документ має бути поданий на повторне друге читання. Крім того, визнано за доцільне підготувати проект закону про внесення змін і доповнень до чинного закону про вибори, врахувавши не тільки вже проголосовані і прийняті нові статті і норми, а також ті, що приведуть закон у відповідність з вимогами Конституції.

Верховна Рада почала третє читання проекту закону про Вищу раду юстиції, але доопрацьовані статті не набрали потрібної кількості голосів, і в підсумку документ відправлено на повторне третє читання.

Відповідно до поданої заяви прийнято постанову про увільнення Регурецького В. В. від обов`язків члена Рахункової палати Верховної Ради України.

Верховна Рада цього ж дня прийняла закон, яким внесла назрілі зміни до ст.12 Закону «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей». Доданий до неї пункт 6 зазначає: військовослужбовці та члени сімей, що перебувають на їхньому утриманні, батьки та члени сімей військовослужбовців, які загинули, померли, пропали безвісти або стали інвалідами під час проходження військової служби, в межах норм, передбачених чинним законодавством, оплачують житлову площу та комунальні послуги (водопостачання, газ, електрична і теплова енергія та інші послуги) в житлових приміщеннях усіх форм власності в розмірі 50 відсотків від установлених ставок.

Вечірнє засідання почалося розглядом проекту закону про Раду національної безпеки і оборони України, що внесений на повторне перше читання. Наприкінці робочого дня сесія приступила до розгляду проекту закону про перелік майнових комплексів підприємств, організацій, їх структурних підрозділів, що не підлягають приватизації. Таких об`єктів у списку понад 5500. Доповідали заступник міністра економіки Віктор Кальник та голова Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв`язку Олександр Кожушко, а із співдоповіддю виступив голова підкомітету Комітету з питань економічної політики та управління народним господарством Геннадій Угаров. Завершення розгляду законопроекту було перенесено на 19 вересня.

Засідання Верховної Ради України у п`ятницю, 19 вересня, яке вів заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіяка, розпочалося зі вступної дискусії. В її перебігу народні депутати привертали увагу органів виконавчої влади до пекучих проблем сьогодення. Зал привітав оплесками представницьку делегацію ділових кіл Королівства Нідерланди, яка, перебуваючи в Києві, відвідала наш парламент.

Сесія продовжила розпочату напередодні дискусію щодо проекту закону про Раду національної безпеки і оборони України. З огляду на недовершеність окремих визначальних норм було вирішено перенести розгляд законопроекту на наступний пленарний тиждень.

Далі відновилось обговорення поданого вчора народним депутатам проекту закону про перелік майнових комплексів підприємств, організацій, їх структурних підрозділів, що не підлягають приватизації. Промовці гостро критикували президентську адміністрацію та уряд за безконтрольність цього процесу, самоплив, що панує в ньому, необгрунтованість орієнтування на поради і вимоги Міжнародного валютного фонду, який часом діє усупереч національним інтересам нашої країни. Висловлено думку про необхідність дати доручення Генеральній прокуратурі перевірити дотримання законності в ході приватизації об`єктів державної власності, особливо в базових галузях економіки.

Продовжити розгляд питання, залучивши додаткові матеріали, вирішено на початку наступного пленарного тижня.

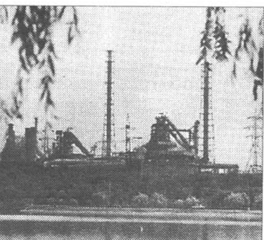
Відбулося друге, постатейне, читання проекту закону про стимулювання виробництва автомобілів в Україні. Відповідно до цього закону, основуючися на угоді АТ «АвтоЗаЗ» з південнокорейською фірмою Daewoo, вдосконалюватиметься і здійснюватиметься програма, що покладе початок розвиткові вітчизняного автомобілебудування. На шостий рік здійснення програми має бути вироблено 50 тисяч запорізьких машин. Закон прийнято.

Розпочато розгляд проекту закону щодо змін і доповнень до декрету Кабінету міністрів «Про перелік майнових комплексів державних підприємств, організацій, їх структурних підрозділів основного виробництва, приватизація або передача в оренду яких не допускається». Доповідь зробив заступник голови Фонду державного майна Олександр Бондар, співдоповідь — голова підкомітету Комітету з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села.

Прес-служба Верховної Ради України.

Золото не тільки під землею...

Самоврядування: досвід

ЗБУТ і кольорового металобрухту, і чорного — нині вигідний і прибутковий бізнес. Ви і не здогадуєтеся, яка жорстка конкуренція чиниться на цьому «ринку». Вам і не снилися ті надприбутки, які мають новоявлені доморослі «металобрухтові бізнесмени».

Цивілізований світ, не таїна, давно ладен менше витрачатися на розробку родовищ та видобування руд, а більше повторно переплавляти уже наявний, але використаний метал. І коню ясно, наскільки це економніше. Та й екологічно прийнятніше. Попит, коротше, неабиякий. За принципом: хто дурніший —давайте! От і знаходяться у нас ласі спродати за рубіж мало не весь брухт, який тільки трапляється під руки. Поки ми не замислюємося чомусь, що і брухт —золото, національне багатство, вистачає тих, хто безсоромно торгує ним наліво й направо. Безсоромно й безкарно.

Свого часу навколо підприємств «Вторчормету» та «Вторкольормету» поналипало стільки заповзятливих фірм і фірмочок, що вони майже легально вигорнули й вивезли «за бугор» геть увесь брухт. Здали ми вже комусь у металбрухт не менш як десять відсотків раніше нагромаджених сталі, міді та інших металів. А тепер просто крадемо їх у себе. Власні металургійні заводи потерпають, зате ділки напихають кишені «зеленню», як травою. Заступник директора найбільшого в Україні комбінату «Криворіжсталь» Віктор Соколовський підрахував, що тільки на його підприємстві щомісяця «безслідно зникає» металобрухту на 30 тисяч американських доларів. Ясно, що «віджилі» кольорові метали ще дорожчі в ціні. Їх розкрадання й поготів стало у нас «бізнесом». Якщо колись дітей та піонерів заохочували збирати відходи, обіцяючи в нагороду глиняний свисток чи жменю цукерок, то тепер спритні комерсанти на «заготівлю» мобілізують далеко не кращих «шукачів скарбів рідного краю». Навіть у газетах відкрито друкують оголошення: «Організація купує відходи кольорових металів...». Хіба таємниця, що потім вагонами ці «відходи» — ту-ту ...

Богу дякувати, терпець нарешті урвався. Це сталося у Кривому Розі — металургійній столиці України. Міські депутати позачергово винесли на свою сесію питання і про розкрадання металобрухту, і про небезпечну «епідемію» розкурочення на брухт технологічного обладнання та інженерних комунікацій. Обговорення було гостре й бурхливе. Схоже, сказав депутат Криворізької міськради Іван Копайгора, якщо ми самі цього безчинства не припинимо, то ніхто в державі не схаменеться.

На думку криворізьких депутатів, свого часу затверджені урядом правила та умови підприємницької діяльності, пов'язаної із заготівлею, купівлею і продажем брухту чорних та кольорових металів, — надто «довільні і м'які». Якщо й не підозріло сприятливі для готових наживатися на «золоті республіки». Їх треба негайно переглянути, зробивши набагато жорсткішими. І передусім передати повноваження суворого контролю органам місцевого самоврядування. Свої пропозиції та вимоги щодо цього сесія міської ради надіслала до Кабміну України.

Та не стала чекати, поки Кабмін відгукнеться на її послання. Депутати ухвалили власний тимчасовий «закон», який відтепер і діє у Кривому Розі.

Зокрема, сесія заборонила Криворізькому відділку Придніпровської залізниці надавати комерційним структурам вагони для перевезення брухту, якщо їх замовлення й операції не погоджено з міською комісією «контролю за діяльністю тих, хто має ліцензії на роботу з брухтом». Отож, депутати утворили й таку комісію. А далі вони заборонили вивезення металобрухту зі свого міста автомобільним транспортом. Пости державтоінспекції уже отримали відповідні вказівки і роз'яснення.

Те, що заборонили будькому приймати від одинаків-«ентузіастів» чи приватних заготівельників «кольорові відходи з вочевидь донедавна придатних приладів і агрегатів», це однозначно. Пішли й далі: підприємства, організації, господарства, які нагромаджують і здають металобрухт, мають підтверджувати це засвідченими довідками. Тому, з другого боку, тепер і металургійний комбінат і «вторчорметівці» та «кольорметівці», і всі інші споживачі, приймаючи й купуючи брухт, мусять вимагати документи «про походження тих чи інших відходів». Без них брати — зась.

Гаразд, а чи для неслухняних покарання-санкції якісь передбачено? Безперечно. Депутати зобов'язали міське управління внутрішніх справ зупиняти діяльність та вилучати дозволи і ліцензії у всіх, хто не виконуватиме чи порушуватиме їх рішення. Погодьтеся, що докоряти криворізькій міськраді за цю «самодіяльність» сумління не дозволяє. А якщо виникають якісь заперечення у правників, то можна тільки порадити урядові справді якомога швидше належно зреагувати на пропозиції криворіжців.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Кривий Ріг.

Завтра знову буде зсув?

Проблема

ПОЗАТОРІК у лютому десятки чернівчан опинилися без житла. Багато домівок в одну мить перетворилося в руїни, інші вкрилися суцільними тріщинами й стали непридатними для мешкання. Така доля спіткала й кілька промислових підприємств. Посунулися в яр корпуси однієї з лікарень. Зсув пошкодив також залізничну колію, якою курсують міжнародні поїзди. Здається, і досі чернівчани не оговтались після стихійного лиха.

Треба віддати належне Чернівецькому міськвиконкому та обласній держадміністрації — вони вжили рішучих заходів, щоб потерпілі одержали дах над головою, знайшли новий притулок для лікарні та зруйнованих промислових підприємств.

Після навідин Президента України Леоніда Кучми й міністра з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи . Валерія Кальченка було багато зроблено, щоб зупинити сповзання крутосхилу й убезпечити від ще масштабнішої катастрофи прилеглі до цього регіону густозаселені міські території. Будівельники проклали дренажні галереї, щоб відвести підгрунтові води, забили в пагорб захисні палі. Однак на решту робіт не вистачило коштів. Кабінет міністрів України лише наполовину профінансував потреби будівельників, хоча одержав доручення Президента України зробити все можливе для врятування Чернівців.

— Ми сподівалися на краще фінансування, — сказав голова Чернівецької міськради Микола Федорук. — Тому й планували вести роботи по всьому периметру зсуву —для того, щоб згодом знову використовувати ці площі для міських потреб. Але уряд замість запланованих одинадцяти мільйонів гривень виділив нам лише близько п'яти. Тому ми змушені були зосередити зусилля тільки на першочергових рятівних заходах. Та й на це взяли бюджетну позику.

Тим часом геологи застерігають: зсувні процеси в Чернівцях тривають. На флангах сповзання грунтів набуває загрозливого характеру — щодоби схили опускаються вниз на чотири міліметри.

Особливо дошкуляє зсув колективу акціонерного товариства «Арніка», який спеціалізується на виготовленні трикотажу. Сповзаючі грунтові маси на півтора-два метри відтіснили фундаменти деяких корпусів цього підприємства, і в них вже небезпечно працювати.

—Якщо нині не вжити заходів, — сказав начальник управління капітального будівництва облдержадміністрації Володимир Верига, — то ситуація може вийти з-під нашого контролю. Зсув «потягне» за собою нові ділянки старої забудови, залишить без житла ще більше людей. Катастрофа може сягнути нечуваних масштабів. То чи не краще виділити необхідні кошти й локалізувати її?

На жаль, факти свідчать — цією проблемою не надто переймаються в урядових кабінетах. На наступний рік протизсувні роботи знову фінансуватимуться по мінімуму: Кабмін на ліквідацію чернівецького зсуву обіцяє виділити лише 6,2 мільйона гривень, а потрібно для цього вп'ятеро більше.

Зсувні процеси нагадують про себе й в інших місцях, адже Чернівці розташовані на складному рельєфі. На жаль, досі ми боремося не з причинами, а з наслідками катастрофи. Про втілення в життя широкої програми локалізації зсувних процесів чернівчанам залишається тільки мріяти.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Мовою цифр

Про «ідеальні» зарплати й реальні дірки в кишенях

МИКОЛАЇВСЬКЕ обласне управління статистики нещодавно повідомило: у липні порівняно з червнем середня зарплата по області зросла на 4,3 відсотка. В результаті заробітна плата робітників та службовців у середньому по області сягнула 152,67 гривні.

Це в середньому. А коли подивитися по галузях, то тут між найвищими і найнижчими зарплатами дистанція чимала. Найбільше заробили в липні працівники медичної промисловості — в середньому по 364 гривні. За ними йдуть атомні енергетики — 328 гривень, працівники кольорової металургії — 322 гривні. А на протилежному полюсі — текстильна, електротехнічна й деревообробна промисловість: зарплата на одного працівника тут становила, відповідно, 28, 51 та 70 гривень. Як на таку прожити, одному Богові відомо.

До речі, на селі місячна зарплата становила трохи більш як 113 гривень на одного працівника. Напевно багато хто з селян Миколаївщини з такими підрахунками не погодиться: «Та ми «живих» грошей вже не місяці —роки не бачимо». Уточнюю: йдеться про нараховану платню. А видають її, у кращому разі, натуроплатою. Така практика останнім часом дуже поширилася. Є, правда, й винятки із цього правила. Отож, коли ви тепер члени КСП, маєте власні земельні й майнові паї, то вам, як мовиться, і карти в руки: вимагайте від своїх керівників, щоб платили, як у нормальних трудових колективах це роблять, —грішми.

Надто низький рівень зарплати в багатьох сферах пояснюється дуже просто: підприємства працюють неефективно — часті зупинки виробництва, скорочені робочі тижні й місяці, погана якість продукції, на яку, звичайно ж, немає попиту... З цього приводу в Миколаївському міському відділі статистики дають таку довідку: у першому півріччі нинішнього року один працівник у промисловості в середньому був зайнятий 637 годин, а в будівництві ще менше — 530 годин, що становить, відповідно, лише 66,7 та 55,5 відсотка від максимального можливого фонду робочого часу. Неважко підрахувати, що якби досягли отого «максимуму», то зарплата, в одному випадку, була б на третину, в другому — майже наполовину вища.

То чому ж стільки робочого часу марнується? Може, так розлінувалися самі працівники? Статистика стверджує: майже 204 «втрачені» години у промисловості й понад 335 у будівництві — «неявка на виробництво з дозволу адміністрації». Формулювання, погодьтеся, дещо туманне. Можна зрозуміти й так: працівник відпросився, адміністрація дозволила. А як насправді? Здебільшого — якраз навпаки: людина й хотіла б стати до верстата, але їй кажуть: немає замовлень (сировини, матеріалів, комплектувальних тощо), отож іди у «відгул». І йдуть. Причина отих «прогулів» — невміння адміністрацій налагодити ефективне виробництво.

Ще один промовистий факт: на підприємствах машинобудування й металообробки, розташованих в обласному центрі, лише третина виробленої продукції знаходить своїх споживачів. Решта — поповнює склади виробника. На що ж підприємства сподіваються? Що колись хтось отой непотріб розкупить? Чому не переорієнтовуються на випуск продукції, що потрібна споживачам уже сьогодні? Як поставиш отакі запитання перед керівниками підприємств, то наслухаєшся: і про розірвані зв'язки, і про клятих конкурентів, і про безгрошів'я споживачів...

Та повернімося безпосередньо до зарплати: здебільшого вона вкрай низька, особливо з урахуванням дедалі зростаючих витрат на житлово-комунальні послуги. Та обурює людей інше: підприємства, які вчасно видають зарплату, можна перелічити на пальцях. За станом на середину серпня понад 343 тисячі працівників не одержували заробітну плату вчасно. Передусім у промисловості та сільському господарстві, тобто у сферах, які безпосередньо виробляють матеріальні блага. Воістину, живемо в країні парадоксів.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв.

Побутова мелодрама

«Холодна зима 98-го».

У головній ролі – Держкомжитлокомунгосп, в епізодичній – Кабмін, у масовці – населення

Щоб зрозуміти, хто і як керує нашою державою, не обов'язково проводити журналістське розслідування. Досить просто купити лічильник тепла і встановити його у своїй квартирі.

Ваш педантичний лічильник скрупульозно фіксуватиме всі спожиті вами енергетичні блага, але ні державі, ні власникові унікального пристрою легше від цього не стане. Бо платити доведеться за старою схемою. Поперше, в Україні досі не розроблено нові тарифи, які враховували б витрати на експлуатацію та ремонт засобів обліку, по-друге, поки що незрозуміло, хто ж платитиме за опалення місць громадського користування (під'їздів і сходових майданчиків), і по-третє, на цьому проблеми не закінчуються.

Нікто у столиці не повідомить вам телефон сервісної служби з ремонту лічильників тепла, і не тому, що це — державна таємниця, а тому, що такої служби не існує. Ще одна деталь: більшість із тих квартирних лічильників тепла й гарячої води, що вже маємо, фіксують витрати енергії в кубометрах, а не в гекакалоріях, як це звикли робити наші теплоенергетики. Це значно ускладнює їх використання.

Про все це журналісти, які були присутні на недавній нараді начальників облуправлінь житлово-комунального господарства, представників облдержадміністрацій і керівників відповідних відомств, так і не почули. Зате і без зайвих слів усі зрозуміли, що нинішня зима, незалежно від погодних умов, буде сувора. Бо —лічильники не встановлюють, плани не виконують, борги не сплачують, роботи не фінансують...

Як повідомив голова Держкомжитлокомунгоспу (нині —Комітету з будівництва, архітектури і житлової політики) Георгій Онищук, підготовка галузі до роботи в зимових умовах йде дуже погано. В середньому по Україні придбано близько чверті необхідного вугілля і рідкого палива для котелень, причому левову частку відпущено в борг. На Львівщині і Чернігівщині взагалі не заготовили жодної тонни...

У Закарпатській, Кіровоградській, Харківській областях плановий ремонт котелень виконано на 7—20 відсотків. У Сумах із п'яти котелень до роботи в зимових умовах не готова жодна.

Така само похмура ситуація — з ремонтом водогону, теплотрас, каналізаційних колекторів. Загалом майже 6 тисяч кілометрів інженерних мереж в аварійному стані. Добре ще, що холерний вібріон узимку не розмножується, бо якщо пісний борщ за відсутності газу можна приготувати на праску, а за відсутності електрики — на вогнищі, то без води його взагалі не зва-ри-ти!

Зате якщо вода у вашій квартирі є (нехай навіть «за графіком», кілька годин на добу), то за неї, як і раніше, можна не платити. Сьогодні населення заборгувало комунальникам за надані послуги майже 3 мільярди гривень. Уряд, який придумав програму житлових субсидій — оригінальний спосіб помирити неспроможних боржників і таких само неспроможних комунальників, переклав її на місцеві бюджети. І одержав результат: із 840 млн. гривень нарахованих субсидій погашено лише 360 млн. Звідки ж візьмуться кошти на ремонт теплотрас і закупівлю палива?

Та хоч би як там було, проте завжди цікаво, а в якому, власне, році, за холодною зимою 98-го прийде тепла весна і ластівки реформ зів'ють свої гнізда під дахами наших жеків? Коли, нарешті, комунальник перестане опалювати землю, а споживач почне розраховуватися за борги? Коли...

Деякі сподівання щодо цього пов'язано з Правилами надання комунальних послуг, розробленими у Держкомжитлокомунгоспі. У них чорним по білому записано: сплачувати споживач має тільки за ГАРЯЧІ батареї, а тепло, у свою чергу, треба «подавати» тому, хто за нього платить. За лічильником.

Цей епохальний документ уже був готовий до підписання, та не встиг віце-прем'єр занести над ним руку... як на його місце прийшов другий, за ним — третій... А тим часом наш лічильник уже кілька років поспіль працює «вхолосту».

Ганна РОМАНЦОВА.

На знімку: до болю знайомий сюжет.

Пишемо «сесія», «саміт» — в умі

(Початок на 1-й стор.).

Робота розпочалася звично: рано-вранці під головуванням президента ПАРЄ Лені Фішер відбулося «організаційне» засідання Бюро Асамблеї, потім — традиційна зустріч пані Фішер з журналістами, засідання політичних груп та комітетів і по обіді — офіційне відкриття сесії. Було заслухано питання щодо виконання своїх «вступних» обов'язків Литвою — вона дістала загалом схвальні оцінки. Сьогоднішній робочий день ПАРЄ розпочнеться із доповіді міністра-делегата з європейських справ уряду Франції П'єра Московіті, який ознайомить парламентаріїв з ходом підготовки до вельми значної події. А саме: до зустрічі президентів держав—членів Ради Європи, що має відбутися тут, у Страсбурзі, 10—11 жовтня.

Окрім цього, на нинішній сесії депутати обговорять низку нагальних проблем. Наприклад, питання освоєння космічного простору: з доповідями виступлять генеральний директор Європейського космічного агентства Антоніо Родота та генеральний директор Російського космічного агентства Юрій Коптєв. Вкотре обговорюватиметься ситуація в Албанії, а також виконання своїх зобов'язань Чеською Республікою. Заплановані виступи голови бундестагу Ріти Зюсмунт, генерального секретаря Ради Європи Даніеля Таршиса. Не буде обійдено й такі злободенні теми, як боротьба з тероризмом, становище національних меншин у державах—членах РЄ. Також розв'язуватимуться чимало організаційних питань: вибори члена Бюро Асамблеї від Росії (це вже третя спроба, двічі російська делегація не могла визначитися зі своїм кандидатом), заступника генерального секретаря РЄ, перспективи розширення організації.

Палац Європи у Страсбурзі.

Жодних «українських» питань у порядку денному сесії немає. Проте наближається січень 1998 року — до цього терміну Україна має скасувати смертну кару. Іншими словами, нас заслуховуватимуть на відкритті наступної сесії, і в разі невиконання Україною своїх зобов'язань, готуватися треба до дуже неприємних висновків та вердиктів ПАРЄ. Втім попереду ще більше трьох місяців...

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.
Страсбург.

Безпека — це те, від чого залежить майбутнє

ТЕПЕР стало звичним говорити про те, що в світі налічують тисячі одиниць ядерної зброї. На жаль, на буденні явища життя перетворюються оприлюднені факти про величезні запаси збройного розщеплювального матеріалу, аварії, пов'язані з ядерною зброєю, про ядерну контрабанду, небезпеку ядерного шантажу і тероризму, що створюють загалом загрозу виживанню людства...

З такими словами президент Узбекистану Іслам Карімов звернувся до учасників конференції «Центральна Азія — зона, вільна від ядерної зброї», яка нещодавно відбулася в Ташкенті. Ініціатива проведення цієї конференції належить Узбекистану, проте на неї з готовністю відгукнулись країни Центральної Азії (Казахстан, Киргизстан, Таджикистан і Туркменистан), а також представники 16 міжнародних організацій і понад 50 країн.

Те, що ідея зустрічі народилася саме в цьому регіоні, не дивує. Люди в Центральній Азії досі відчувають наслідки, як сказав Іслам Карімов, «нелюдських випробувань зброї масового знищення. І ще багато поколінь їх відчуватимуть». Крім того, землі Центральної Азії багаті на уранові руди. Наприклад, Узбекистан посідає четверте місце в світі із запасів уранової сировини. За рахунок експорту виробленої з нього продукції країна отримує величезні валютні кошти.

Тому й постає актуальне питання: в який спосіб, не зачіпаючи інтересів держав Центральної Азії, забезпечити ядерну безпеку регіону? Чи можна виробити систему надійного контролю за поставками збагачених руд, за використанням їх виняткова в мирних цілях?

— Використанню «мирного атома» в економічному розвитку Узбекистану належить особливе місце, — каже начальник республіканської інспекції з атомного нагляду Держкомітету Республіки Узбекистан з нагляду за безпечним провадженням робіт у промисловості Хасан Юнусов. — Застосування радіоактивних ізотопів, наприклад, значно полегшує прогрес у промисловості, медицині, діагностиці... Їх активно застосовують у сільському господарстві, наприклад, для визначення вмісту мікроелементів у грунті, рослинах і плодах, під час селекції у бавовництві... Гляціологи використовують ізотопи для визначення запасів льодовиків — головних джерел водних ресурсів у регіоні. І це далеко не весь перелік галузей господарства, де атом використовують на благо людям.

Проте видобуток уранової сировини вимагає дотримання особливих правил безпеки, дуже дбайливого й уважного ставлення до наступної утилізації її відходів. І тут великі можливості режиму зони, вільної від ядерної зони.

— Узбекистан перший серед країн Центральної Азії приєднався до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (ДНЯЗ), — каже Хасан Юнусов. — Це сталося 7 травня 1992 року. А 8 жовтня 1994 року підписано угоду між нашою державою і Міжнародним агентством з атомної енергії (МАГАТЕ) про застосування гарантій у зв'язку з приєднанням до ДНЯЗ.

— Ми маємо пам'ятати про те, — йдеться в доповіді Іслама Карімова, — що Центральна Азія — один з найнаселеніших регіонів світу, де люди мешкають в умовах, найбільш уразливих з усіх боків, потерпають й без того від різних природних катаклізмів... І, у зв'язку з надзвичайно багатими природними, мінеральними, енергетичними та іншими ресурсами... цей регіон, де перетинаються геополітичні і стратегічні інтереси багатьох найбільших держав, не повинен перетворитися на зону боротьби за нові сфери впливу і домінування.

Сам факт створення зони, вільної від ядерної зброї, звісно, не розв'яже завдання забезпечення безпеки регіону:

— Має бути сформований такий механізм, — вважає президент Узбекистану, — який міг би задіяти всі функціональні можливості зони для відвернення загрози поширення зброї. З цією метою держави-учасниці мають спиратися на міжнародний досвід.

Цю думку поділяють й інші країни Центральної Азії. Міністри закордонних справ Казахстану, Киргизстану, Таджикистану, Туркменистану та Узбекистану виступили зі спільною заявою, в якій закликали світове співтовариство підтримати цю ініціативу і сприяти тому, щоб вона не стала формальною акцією. Вони також звернулися до інших держав з проханням посприяти в реабілітації територій, забруднених радіоактивними відходами, що дасть змогу забезпечити й екологічну безпеку.

— Центральна Азія — частина людства, а світ — взаємопов'язаний і неподільний, — зазначив президент Узбекистану Іслам Карімов. — Ми хочемо брати участь у миротворчому процесі на рівних з іншими державами, щоб якнайшвидше наблизити час гарантованої безпеки життя людей у всіх куточках планети.

Наталя ФІЛІПЧУК.
(За матеріалами, наданими Посольством Республіки Узбекистан в Україні).

Хроніка. Факти. Події

Белград

«Марафон» завершено. Результати не примусять чекати

Минулі президентські та парламентські вибори в Сербії визнано такими, що відбулися, оскільки в них взяло участь більш як половина із 7,2 мільйона зареєстрованих виборців. Про це, після закриття дільниць для голосування, повідомив секретар Центральної виборчої комісії Небойша Родич, підкресливши, що підрахунок голосів триває. За попередніми даними, в президентських перегонах лідирує кандидат правлячої коаліції Зоран Лілич. Голова націоналістичної Сербської радикальної партії Воїслав Шешель і лідер Сербського руху оновлення демократ-монархіст Вук Драшкович поки що посідають відповідно другу й третю позиції.

Варшава

«Солідарність» взяла реванш?

За попередніми неофіційними даними, на виборах до польського сейму, що завершилися, перемогу здобула «Акція виборча «Солідарність» (АВ «С»). Як свідчать оголошені результати голосування, підраховані Центром з дослідження громадської думки на підставі опитування виборців біля дільниць, цей блок правих партій та угруповань під егідою профцентру «Солідарність» одержав 33 відсотки голосів. За даними Центру, у виборах взяло участь 55 відсотків поляків, що мають право голосу.

Пхеньян

Підготовлений експромт

Північнокорейський лідер Кім Чен Ір зробив серйозний практичний крок до формального обрання на посаду генерального секретаря ЦК Трудової партії Кореї. Як повідомило офіційне північнокорейське інформаційне агентство ЦТАК, делегати партконференції відділення ТПК у провінції Пхенан-Намдо, що відбулася в місті Пхенсон, одноголосно ухвалили резолюцію, в якій рекомендується, щоб Кім Чен Ір став генеральним секретарем. Політичні спостерігачі переконані, що подібна «ініціатива з місць» у КНДР навряд чи була б можлива без узгодження з центром.

Тбілісі

Якщо емоції винести за рамки, то все виходить

Державний міністр Грузії Ніко Лекішвілі висловив задоволення результатами зустрічі з делегацією Абхазії, очолюваною головою уряду Сергієм Багапшем, що відбулася в Тбілісі. За словами держміністра, під час переговорів обговорювалися питання економіки, зокрема енергетики, транспорту та зв'язку. Для «відновлення залізничного руху на всій території Абхазії» вирішено створити робочі групи, які на місці вивчать ситуацію і подадуть конкретні пропозиції. Сергій Багапш також позитивно оцінив результати зустрічі: «У сторін є перспективи для того, щоб спокійно, без емоцій розв'язувати проблеми, які сьогодні хвилюють обидві сторони». Наступна зустріч грузинських і абхазьких представників з питань економічного характеру відбудеться в кінці жовтня — на початку листопада.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Винен і сидітиме!

До 14 років ув'язнення засудив токійський окружний суд одного з членів японської секти «АУМ сінрикьо» Кадзумі Ватабе. Його визнано винним у підпільному виробництві і першому застосуванні в місті Мацумото 1994 року бойового отруйного газу зарину. Це рішення стало найважчим покаранням серед усіх винесених досі вироків щодо десятків членів цього злочинного релігійного угруповання, які опинилися на лаві підсудних на чолі зі своїм лідером Сіоко Асахарою.

Що там у ЄС?

Європейський союз трохи відстав. Попереду – США і Японія

ГОСТРУ проблему безробіття в країнах Європейського союзу та їх відставання в галузі науково-технічного прогресу від США та Японії названо серед основних бід економіки ЄС.

Поділившися з журналістами планами Європейської комісії на найближчі кілька місяців, її голова Жак Сантер підкреслив, що проблема зайнятості є «пріоритетом із пріоритетів».

До 1 жовтня, повідомив він, Єврокомісія запропонує «директивну лінію» політики зайнятості. Вона буде базою для дискусії глав держав та урядів на спеціальному саміті з цієї проблеми, який відбудеться в листопаді в Люксембурзі. Серед заходів, покликаних пом'якшити проблему, названо розширення діяльності Європейського інвестиційного банку, допомога малому та середньому бізнесу, навчання робочої сили... На думку Єврокомісії, для підвищення зайнятості необхідно знизити непрямі витрати на робочу силу. Її вартість у країнах ЄС надміру висока і неухильно зростає. Сантер закликав уряди скоротити податки на робочу силу за рахунок підвищення податків, наприклад, на продукцію енергетики. Країни ЄС щороку витрачають на державну допомогу підприємствам близько 100 млрд. ЕКЮ (110 млрд. доларів), у тому числі 4,5 млрд. ЕКЮ — на підтримку промисловості.

Щодо відставання від США та Японії, то найбільше воно помітне в науково-технічній галузі. З 1981 року витрати на наукові дослідження та дослідно-конструкторські розробки сягли на рівні 1,7 відсотка від ВВП. У США цей показник становить близько 2,4 відсотка, в Японії — втричі більше, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Жак Сантер не втрачає оптимізму.

І вороги стали... друзями

Таке нам і наснитися не могло

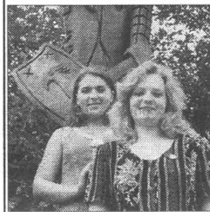
Справді, таке донедавна навіть у найфантастичнішому сні не могло наснитися нам. Група ветеранів Великої Вітчизняної з Волині протягом десяти днів гостювала в окрузі Детмольд, що належить до землі Північний Рейн — Вестфалія, у колишніх вояків вермахту. Причому, жили в сім'ях своїх учорашніх непримиренних ворогів, пили з ними вечорами чай, співали пісень зі своєї фронтової молодості, згадували тих, кого навіки забрала війна. Якийсь запас німецьких і російських фраз зостався у фронтовиків ще з часів війни. А там, де його бракувало, приходили на допомогу дівчата-перекладачки, студентки Волинського університету імені Л. Українки: Оксана Василюк, Ірина Швайко, Тетяна Терещенко, Оксана Дмитрієнко та інші. Відрадно, що цього разу в українській делегації (перша зустріч колишніх ворогів відбулася на німецькій землі два роки тому) було чимало молодих людей, які не тільки пізнавали-вивчали німецький спосіб життя, а й зав'язували безпосередні стосунки зі своїми закордонними ровесниками. «І то дуже обнадійлива тенденція, — сказав у розмові з журналістами Карл-Герман Крог, який очолює Союз німецьких солдатів округи Детмольд.— Наші діти і внуки мають навчитися працювати і жити в умовах нової, мирної Європи, де не буде ненависті і крові, де пануватиме порозуміння між народами».

Саме мости такого порозуміння між колишніми ворогами вже протягом кількох років і прокладає Всеукраїнський фонд «Єднання», створений луцьким журналістом Володимиром Шевчуком.

Якось так збіглося, що водночас з візитом українських ветеранів Другої світової війни містами Північного Рейну — Вестфалії гастролював ансамбль пісні і танцю Прикарпатського військового округу під керівництвом полковника-маестро Віталія Халавчука. Українські військовики виступали разом з музикантами бундесверу, на запрошення якого вони, до речі, і приїхали. А солдати, які разом співають, то набагато ліпше, ніж би вони стріляли один в одного, як влучно сказав бургомістр Бад Зальцуфлена пан Квентмайєр.

Допомога для самодопомоги

А почалося все з гуманітарної допомоги, яку привіз у Луцьк Вітольд Козачук та його однодумці. Сам він родом з Волині, з Рожищенського району, але так склалися обставини, що під час війни разом з батьками опинився на чужині, яка дала йому притулок. Безперечно, гуманітарна допомога — річ потрібна. Особливо для тих, хто не може сам на себе заробити. Робітнича благодійна спілка із Бад Зальцуфлена протягом семи років спорядила і відправила в Україну 14 гуманітарних транспортів. Таким чином сиротам, калікам, одиноким пенсіонерам передано різних речей на суму 8,6 мільйона німецьких марок. Ось уже кілька років у Луцьку працює «Кімната одягу», дорогу до якої добре знають бідні люди.

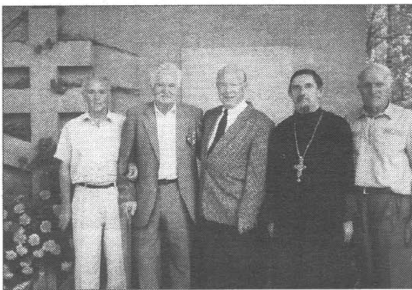
Пастор Мюллер, який неодноразово супроводжував до України гуманітарні транспорти, згадав такий епізод.

Привезли вони в Луцьк один із перших гуманітарних вантажів, почали розвантажувати. І тут підійшов до них, очевидно з простої цікавості, чоловік. Уже в літах, фронтовик — про це засвідчували орденські планки на його піджаку. Та коли збагнув, що перед ним німці, демонстративно відвернувся і пішов геть. «Я цю людину добре зрозумів, але і цей факт залишив глибокий слід у моїй душі, — сказав пастор Мюллер. — І ще я зробив висновок для себе: якщо ми хочемо допомогти людям, то аж ніяк не маємо права принижувати їх гідності. І я дуже радий, що за останні роки співпраці ми стали відвертіші один з одним, а наші відносини — ширші».

І ось уже з допомогою німецької сторони в окрузі Детмольд відпочивають волинські діти, а деяким з них — навіть зроблено операції, у вищій фаховій школі в Лємго (щось на взірець нашого політехнічного інституту) проходять стажування студенти з Луцька, у місцевих лікарнях практикують українські лікарі, неодноразово приїжджали як самодіяльні художні колективи, так і спортсмени. І, звісно, тісні, дружні контакти між ветеранами Червоної армії й вермахту. А у волинському місті Ковелі, де після війни був табір для військовополонених, торік встановлено пам'ятник усім жертвам Другої світової війни, незалежно від того, на чиєму боці вони воювали.

Тепер у Бад Зальцуфлені створено робочу групу, яка зацікавлена у розширенні німецько-українських зв'язків і всіляко, як тільки може, сприяє їм. «І наша найголовніша мета полягає в тому, — сказав голова робочої групи Дітріх Майєр, — щоби ми не обмежували свою діяльність лише гуманітарними транспортами в Україну, а надавали допомогу для самодопомоги. Щоби наші волинські друзі могли успішніше і швидше самі розв'язувати невідкладні проблеми».

Отож робоча група із Бад Зальцуфлена має намір найближчим часом запросити до Німеччини групу молодих людей з Волині. Щоби вони не тільки поглибили свої знання з німецької мови, а й мали змогу трохи попрактикувати в місцевому діловому світі. Звісно, що здебільшого це будуть студенти Волинського університету і житимуть вони в німецьких сім'ях.

Та потік гуманітарної допомоги, спрямований в Україну, може значно обміліти або й зовсім пересохнути, якщо українське законодавство заборонить (навіть за символічну ціну!) продавати «гуманітарку».

— Я розумію, що під виглядом гуманітарної допомоги, трапляється, дехто робить бізнес, — почув від Вітольда Козачука. — Але не можна всіх стригти під один гребінець. Нам треба мати якісь копійки, щоби платити за опалення й електрику в офісах благодійних організацій, щоби людям, які там постійно працюють, платити якусь зарплату. Та й для спорядження транспортів потрібні гроші — і немалі. І якщо ми самі ці гроші не заробимо, то ніхто нам їх не дасть.

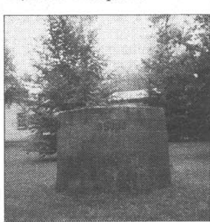
— Я також розумію, — продовжував пан Козачук, —що десять-двадцять відсотків «гуманітарки» в Україні розкрадають — ми самі з цим зіткнулися і мали клопоти. Але більшість нашої допомоги все-таки потрапляє до людей, які її найбільше потребують. І якщо заборонять в Україні продавати речі з гуманітарної допомоги, до чого тепер закликають деякі гарячі голови, то вона взагалі перестане надходити. І, зрештою, програють усі.

Добрий приклад Бад Зальцуфлена і Луцька

А тим часом Надзвичайний і Повноважний Посол України в Німеччині Юрій Костенко (тепер уже колишній) під час зустрічі в мерії Бад Зальцуфлена, куди місцеві власті люб'язно запросили українську делегацію, тепло подякував господарям за ту велику допомогу, зокрема й гуманітарну, яку вони надають українському народові.

— Сьогодні для нас Німеччина, — сказав у розмові з оглядачем «ГУ» пан Костенко, — є найбільшим європейським партнером в економічній сфері. Торік торговий оборот між нашими країнами становив 1,6 мільярда американських доларів. Це третя позиція після Росії й Туркменистану, де ми здебільшого купуємо енергоносії. Але це менше, значно менше, ніж могло би бути. І насамперед через те, що маємо серйозні проблеми в економіці.

— Але рівень наших відносин визначають не тільки президентські візити і співпраця торгово-економічних палат, — наголосив Юрій Костенко. — І добрий приклад налагодження стосунків між Бад Зальцуфленом і Луцьком ще раз свідчить на користь того, що треба робити якомога більше і якомога ширше у цьому напрямі. Як у Німеччині, так і в Україні.

На території колишнього концтабору для радянських військовополонених Шталаг 326 Зенне, що неподалік містечка Августдорф, стоїть скромний і непримітний на перший погляд пам'ятник. Величезна металева брила —65 тонн — овальної форми поволі вгрузає у землю. Поставлений він зовсім недавно і належить австрійському скульптору, проект якого переміг на відкритому конкурсі. А мистецький задум настільки простий, наскільки й геніальний. 65 тисяч кілограмів металу (саме стільки в'язнів загинуло тут протягом війни від голоду, холоду і каторжної роботи) без жодної «подушки» поступово «занурюються» в землю і з часом зовсім увійдуть туди. Як і болі та страждання, заподіяні війною. Хіба що рубці зостануться. Як вічне нагадування про світову трагедію. Щоби вона ніколи не повторилася. Саме тому українські й німецькі ветерани на схилі свого життя і подали одні одним руки.

В ім'я нової Європи.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Федеративна Республіка Німеччина.

На знімках: українські ветерани разом з Карлом-Германом Крогом (він посередині) біля пам'ятника-стели на кладовищі замучених радянських військовополонених під Августдорфом; пам'ятник-символ на території колишнього концтабору Шталаг 326 Зенне; дівчата-перекладачі Оксана Василюк й Ірина Швайко у музеї млинарства під Ганновером.

Фото автора.

З миру по акцизу — голому бюджет

Коли урядові «творці» «Основних параметрів економічного і соціального розвитку України на 1998 рік» подавали до парламенту свій великий багатоплановий твір на 79 сторінках, вони, мабуть, не встигли ознайомитися з відісланим тиждень тому за тією самою адресою законопроектом «Про внесення змін та доповнень до Закону України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари (продукцію)». Інакше важко зрозуміти, яким чином у прелюдії до параметрів з'явився такого змісту абзац:

«Через наростання великої кредиторсько-дебіторської заборгованості підприємств (сальдо якої становить більш як 30 % ВВП) і неможливість швидкого розв'язання цієї проблеми інвестиційні процеси розгортатимуться повільно. Цей складний етап переходу до економічного зростання вимагає надзвичайної зваженості при використанні всіх державних регуляторів, особливо податкових та монетарних. Найважливішим чинником зростання ВВП є стимулювання сукупного попиту, побудова конкурентоспроможного вітчизняного виробництва, витискання економічними способами імпортерів, збільшення інвестицій у нові технології».

Аналізуючи ці пропозиції урядових теоретиків, науково-експертний відділ ВРУ в своєму висновку зазначив, що запропоновані фіскальні ставки ніяк не обгрунтовано з точки зору соціально-економічних наслідків. Скажімо, чи покладуть наші не надто заможні громадяни остаточно зуби на полицю або все-таки будуть у змозі пережувати вітчизняні пташині тушки після того, як ввізне мито на «стегенця Буша» зросте вдвічі? Або чи спроможні будуть ці самі громадяни якось убезпечити себе від розгулу злочинності, якщо за газовий пістолет або кийок треба буде тепер відстебнути додатково до державної скарбниці майже 50 грн. «акцизних» й «митних»? Хіба що пан Кузьмук під час ланчу на чергових військових навчаннях умовить свого закордонного колегу зв'язатися з комісією Нанна—Лугара щодо перерозподілу частини гуманітарної допомоги з нашого ракетно-ядерного роззброєння на наше також газо-кийкове озброєння. Щоправда, за польових умов зробити це нині буде утратно. Чому? Уявіть, усе через ту саму акцизно-митну причину.

Річ у тім, що акциз передбачено ввести і на переговори по мобільному телефону. Скромно вписавши до законопроекту 0,15 акцизних екю за хвилину сотового зв'язку (близько 36 коп.), наші чиновники не спромоглися повідомити в пояснювальній записці, які то будуть наслідки. Тому не дивно, що парламентський Комітет з фінансів та банківської діяльності зажадав надати відповідні розрахунки. Ви вже, мабуть, здогадалися, що першими це зробили зацікавлені особи — оператори мобільного зв'язку.

Згідно з маркетинговими дослідженнями підприємств «Український мобільний зв'язок», «Банкомзв'язок», «Українські радіосистеми» та «Київстар», стягнення податку, якого немає в жодній країні світу, різко зменшить кількість абонентів і інтенсивність послуг зв'язку. І це тоді, коли мобільним зв'язком в Україні користується сьогодні менш як 0,1 % населення за 0,5 % — у гостроkризовій Болгарії, вже не кажучи про 4—5 % у невеликій Естонії. Загубивши 1998 року більш як 20 тис. клієнтів, «мобільники» недоплатять у бюджет майже $ 9 млн. і недоінвестують у розвиток телефонної мережі (не лише мобільної) близько $ 90 млн. Крім того, не слід забувати, що сплативши за ліцензії понад $ 60 млн., перелічені компанії платять щорічно понад $ 10 млн. за користування радіоспектром і ще $ 40 млн. готові сплатити за додатковий частотний ресурс. Усього вони мають намір інвестувати в Україну в найближчі десять років близько $ 1,75 млрд.

Думається, у всій цій історії не останню роль відіграв чинник, котрий стимулює не так сукупний попит, як те, що в народі називається «апетит приходить під час їди». Виявивши, що в першому півріччі левова частка податкових недоїмок припала на НДВ і досить скромна —на акцизний збір, наповнювачі бюджету вирішили вдарити акцизом по фіскальному безгрошів'ю і нехлюйству. Але, як відзначив у свій час Оскар Уайльд, щоб зробити хороший салат, треба бути блискучим дипломатом: в обох випадках важливо знати точне співвідношення олії й оцту.

У свою чергу член профільного Комітету ВРУ Василь Цушко згадує, що в 1995 р. комітетчики все-таки наполягли на зниженні акцизів на алкоголь. У результаті — надходження до бюджету зросли не тільки за рахунок акцизного збору, а й податків на прибуток і додану вартість. Бо, по-перше, маса наявних на даному ринку осіб вийшла із-за куліс, а по-друге, відбулося продекларовання в «Основних параметрах» витіснення економічними способами імпортерів. «Якщо в нас сьогодні, — вів далі пан Цушко, — більш як 3 млн. чоловік стоять у черзі на телефон, то як ми можемо нехтувати той факт, що тільки цього року «Банкомзв'язок» інвестувала $ 6 млн. у будівництво цифрової АТС на 20 тис. номерів? А щоб нинішнє охоплення телефонним зв'язком громадян України в 17 апаратів на 100 чоловік довести до європейської позначки «50», треба $ 2 млрд. капвкладень! Чи варто після цього дивуватися, що голова Держкомзв'язку Дмитро Худолій не завізував горезвісний законопроект?»

Нам залишається на завершення ще раз процитувати незабутнього Оскара Уайльда: «Єдиний наш обов'язок перед історією — це постійно її переписувати». Замініть слово «історія» на «законодавство» — і ви відразу переконаєтеся, що життя на місці не стоїть.

Олекса ГУРЧЕНКО.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело №36/1-10Б о признании банкротом ООО «КРОЗ ЛТД». Юридический адрес: 340080, г. Донецк, ул. Стобуяна, 34, расчетный счет 146325 в Проминвестбанке Украины, отделение «Металлбанк», МФО 334680.

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

До відома учасників ЗІФ «Перший Український фонд приватизації»!

Адміністрація ЗАТ ЗІФ «Перший Український фонд приватизації» сповіщає, що виплата дивідендів за компенсаційними сертифікатами, які було обмінено на інвестиційні сертифікати фонду, здійснюється з 1 липня 1997 року за адресою: Київ, вул. Фрунзе, 15, тел. 462-56-11, 462-55-27, або за письмовою заявою поштовим переказом на адресу чи за реквізитами учасника фонду.

Також повідомляємо, що з метою зменшення поточних витрат радою директорів прийнято рішення про поступове припинення діяльності регіональних пунктів обміну приватизаційних паперів ЗІФ «Перший Український фонд приватизації».

Адміністрація ЗАТ ЗІФ «Перший Український фонд приватизації».

У номер

Донецьк

Сто днів до нового року

Саме з таким випередженням часу шахта «Красноармійська-Західна №1» відзвітувала про виконання річного завдання, видавши на-гора 1 мільйон 287 тисяч тонн палива. Нині середньодобове навантаження на найпродуктивніших лавах сягає 1,5 тисячі тонн і більше, а продуктивність праці — до 200 тонн вугілля на одного вибійника.

Кам'янець-Подільський

На фортецю чигала небезпека

У Кам'янці-Подільському, на території Старого міста, ченці під час будівельних робіт поблизу культової споруди натрапили... на чотиритонну авіаційну бомбу часів другої світової війни. Як засвідчили фахівці, цього смертоносного заряду було б досить, щоб ущент рознести весь півострів фортеці — пам'ятки історії та архітектури. На місці події побувала група піротехніків Дрогобицького полку під командуванням старшого лейтенанта Романа Налісника, яка й знешкодила бомбу.

Хмельницький

Не тільки спільний кордон

Нещодавно в Ізяславському гарнізоні військовики України та Румунії провели навчання, під час яких відпрацьовували навички спільних дій десантників. За два тижні солдати та офіцери української й румунської десантних бригад показали достатню бойову підготовку, вміння координувати свої дії в тилу умовного ворога.

Чернігів

Матиме й Придесення ВДНГ

Кінотеатр імені Щорса, що в центрі міста, незабаром стане своєрідною придеснянською ВДНГ. У ньому заплановано зосередити виставкову діяльність місцевих виробників. А днями тут було представлено виставку «Бізнес-Експо-97». Її відвідали представники влади, фірм, експерти з Польщі та Великобританії. Перший заступник голови облдержадміністрації Микола Бутко провів «круглий стіл», на якому підприємці й експерти обговорили наболілі проблеми малого бізнесу.

До всіх цирків долучився ще один. Справжній!

Правда, маленький алігатор цього разу не літав у повітрі, як у тому відомому анекдоті. Навіть низько-низько, над самісінькою ареною. Але рухався хвостом наперед, що йому, схоже, дуже не подобалося. Та дресирувальницький хист Ніни Бойко виявився сильнішим, аніж норовливість екзотичного алігатора.

Новою програмою «Осіннє золото арени» — режисер-постановник заслужений діяч мистецтв України Олександр Зайцев — Київський державний цирк розпочав черговий сезон. Того вересневого вечора кияни і гості столиці побачили цікаве дійство на арені, де переплелися і майстерність, і винахідливість, і дотепність, і сміливість. Одне слово, ми побачили те, що звикли називати справжнім цирком.

Як і осінь щедра на різноманітні барви, так і нова програма вийшла розмаїта, поліфонічна. Порадували нас дресирувальники, зокрема нікого не залишили байдужими номери, підготовлені під керівництвом Віктора Гулякова та Віктора Шабатька, змусила затамувати подих, а потім вибухнути оплесками зал повітряна гімнастка Валентина Мруз, заполонили нас вершники-акробати під керівництвом Геннадія Гавриленка...

Хоча цирки з'явились у великих наших містах не сьогодні і навіть не вчора, циркова галузь є новою для України. Бо в умовах Союзу всіма цирками — від Камчатки до Карпат — розпоряджався московський «Союзгосцирк». Усі стаціонарні циркові приміщення були його власністю і використовувалися в основному як арени для прокату програм центру. Про те, щоби республіки могли розвивати власне національне мистецтво, не могло бути й мови. Одне слово, цирк-то був, але нічого українського там не було.

І лише зі створенням незалежної державної структури кілька років тому з'явилася змога налагодити координацію діяльності наших цирків, визначити пріоритети, напрацювати й реалізувати концепцію відродження традицій і розвитку національного циркового мистецтва. До речі, нова програма «Осіннє золото арени», винесена на суд глядачів наприкінці минулого тижня, є ще однією спробою не просто реанімувати національне циркове мистецтво, а надати йому нових сучасних імпульсів, зрештою, зробити його невід'ємною частиною нашої культури. Чи не тому атракціон акробатів на кінських спинах «Запорозькі козаки» у виконанні родини Гавриленків є одним з найскладніших і найефектніших у цирковій програмі? І нагадує нам про козацьку відвагу і козацький шарм, адже козакові кінь був ближчим за брата рідного. І вже ми бачимо, як симпатична мавпа танцює на арені під популярну в 70-х роках мелодію «Водограй», написану незабутнім Володимиром Івасюком. А клоуни — уявляєте! — нарешті почали говорити по-українськи.

Останніми роками Державна циркова компанія України, яка об'єднує 15 циркових організацій, підготувала сім нових програм, зокрема таку унікальну, як «Білі ведмеді на ковзанах». З трьома програмами українські циркачі тепер гастролюють за кордоном — у Росії і на Закавказзі, а з окремими номерами виступають у багатьох інших країнах.

—Могли ми добитися і більшого, значно більшого, — каже президент Державної циркової компанії В. Гнатенко, — якби не та війна, яку вело з Укрдержцирком попереднє керівництво Мінкультури. Але здоровий глузд узяв гору, чи, точніше, Вищий арбітражний суд України визнав недійсними авантюрні накази міністерського чиновника. Розроблено комплексну програму розвитку національного циркового мистецтва до двохтисячного року, яку тепер втілюємо в життя. Серед її пріоритетів — створення циркових колективів, творчий рівень яких відповідає міжнародним стандартам, соціальний захист працівників цирку, широке запровадження національних традицій і державної мови, розвиток співпраці з іноземними цирками і фірмами.

—На жаль, проблеми з фінансуванням додають нам нових клопотів, — продовжує В. Гнатенко. — Особливо це стосується підготовки нових атракціонів і номерів, придбання обладнання і тварин, виготовлення костюмів і реквізиту, капітального ремонту аварійних будівель цирків.

За словами президента, Державна циркова компанія вже в недалекому майбутньому може перейти на повний госпрозрахунок, тобто — саму себе утримувати. Але за умов, що реформаторські кроки в компанії будуть підтримані на урядовому рівні.

... А тим часом цирк знову засвітив вогні, які ваблять-кличуть нас. Тож подаруймо свято. Собі і своїм дітям. Бодай на кілька годин.

Роман ВАТРИЧ.

На знімку: серед «запорозьких козаків» є й одна справжня козачка — Вікторія Гавриленко.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

На головному майдані країни

Минулої суботи десятки тисяч киян і гостей столиці стали свідками презентації свого улюбленого «Динамо» в Лізі чемпіонів з футболу. Люди прийшли подякувати команді, її тренерам за блискучу перемогу над «Ейндховеном».

Була чарівна сонячна днина. Люди радо вітали Прем'єр-міністра України Валерія Пустовойтенка, який зробив дуже багато для становлення українського футболу як президент ФФУ. Про наші клуби і збірну з повагою почали говорити в Європі.

А майдан Незалежності, який тимчасово перетворився на величезні спортивні трибуни, палко вітав кожного гравця і працівника клубу. Його схвильований президент Григорій Суркіс подякував уболівальникам за підтримку і висловив сподівання, що вони й надалі будуть разом із колективом футболістів. І не тільки на міжнародних матчах, а й на поєдинках національного чемпіонату, рівень якого помітно зростає.

Загальний кумир Валерій Лобановський сказав, що він — корінний динамовець — пережив з улюбленою командою чимало свят, щасливих днів. Але такого, як оце, ще не було...

А ми всі разом чекаємо від «Динамо» успішної гри першого жовтня на НСК «Олімпійський» у Києві в матчі Ліги чемпіонів проти англійського «Ньюкасла».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: море прихильників київського «Динамо» на майдані Незалежності у столиці.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Право на програш має кожний

Футбол

Чемпіонат країни. Вища ліга. 12-й тур.

«Динамо» — «Металург» Д. 0:1. 4000. Солодкий, 9. **«Прикарпаття» — «Дніпро». 1:4**. 5000. 0:1 Парфенов, 19, 1:1 Римшин, 31, 1:2 Гецко, 32, 1:3 Паляниця, 54, 1:4 Мізін, 84. **«Ворскла» — ЦСКА. 2:1**. 5500. 1:0 Мачоган, 16, 1:1 Поліщук, 21, 2:1 Уляницький, 39 (автогол). **«Нива» — «Карпати». 0:1**. 8000. Сапуга, 46. **«Металург» Зп — «Чорноморець». 1:1**. 7000. 1:0 Ключик, 69, 1:1 Мглинець, 85. **«Кривбас» — «Зірка-НІБАС». 4:0**. 7000. 1:0 Платонов, 10, 2:0 Полунін, 57, 3:0 Платонов, 66, 4:0 Шищенко, 83. **«Металург» М — «Торпедо». 3:1**. 6000. 1:0 Пушкуца, 3, 1:1 Бурхан, 48, 2:1 Пушкуца, 70, з пенальті, 3:1 Борисенко, 88.

Доля київського матчу вирішилася ще в дебюті, коли Мізенко подав кутовий, а Солодкий підкрученим ударом головою відправив м'яча у «мертву зону». Кернозенко, який цього разу захищав динамівські ворота, зреагував, але врятувати становище не зміг.

Зрозуміло, що динамівці, які блискуче стартували в Лізі чемпіонів і витратили в Нідерландах багато сил та енергії, за два дні не встигли відновитися. Хоча й дуже старалися, діяли самовіддано і створили чимало гострих моментів. Але господарі наразилися на знайому тактику і стратегію — динамівську. Адже в донецькому «Металургу» виступає п'ятеро гравців, які свого часу пройшли школу в чемпіонському колективі. А очолює «Металург» ... динамівський дует — Володимир Онищенко та Михайло Олефіренко...

Зрештою, право на поразку має і лідер.

Іван ОЗЕРЧУК.

Без поразок лише «Динамо-2»

Першість України. Перша ліга. 13-й тур: «Металург»—СК «Миколаїв» — 1:4. Лютиков, 83 — Скидан, 15, Пономаренко, 14, 67, Забранський, 49. **«Волинь»—«Динамо-2» — 0:2**. Беженар, 29, Михайленко, 44. **«Буковина»—«Десна» — 1:0**. Лащук, 73. **«Нафтовик»—«Нива» — 2:1**. Чорношвець, 14, Пронін, 82 — Фінкель, 87. **«Явір»—«Полісся» — 1:0**. Шуршин, 55. **«Сталь»—«Кремінь» — 6:2**. Манько, 6, з пенальті, Плахотін, 27, Ковальков, 55, Афанасьєв, 58, Осташов, 79, Булгаков, 88 — Безуглий, 61, Ковальчук, 84. **«Шахтар»—«Поліграфтехніка» — 3:1**. Барабаш, 15, Теркулов, 22 і 23 — Гура, 35. **«Верховина»—«Авангард-Індустрія» —3:1**. Гасанов, 18 і 42, Барон, 41 — Рижих, 64. **«Металіст»—ФК «Черкаси» — 2:2**. Лукаш, 14, Чирва, 15 — Балаков, 10, Грицай, 55. **«Хімік»—ЦСКА-2 — 1:0**. Бабенко, 73. **ФК «Львів»—«Зоря» — 3:0**. Лесків, 51, Гурка, 75, Б. Мазур, 86.

Лише один тур протрималася на найвищій сходинці вінницька «Нива». Тринадцятий тур став для неї нещасливим. «Нафтовик» переграв лідера завдяки ентузіазму та самовідданості захисників. А от СК «Миколаїв» упевнено зіграв у Нікополі, а «Динамо-2» —у Луцьку. Незаплановані два очки втратив удома «Металіст». «Поховав» надію господарів на перемогу найкращий форвард ФК «Черкаси» Олег Грицай, який забив 10-й гол у чемпіонаті. До речі, він відстає від найкращого бомбардира ліги Олександра Осташова на один м'яч.

Ось у якому порядку вишикувалися команди у турнірній таблиці: СК «Миколаїв» — 28 очок, «Нива» — 27, «Сталь», «Динамо-2» — по 26, «Металіст», «Нафтовик» — по 24, ФК «Черкаси» — 21, ФК «Львів» — 20, «Металург» —19, «Буковина» — 18, «Явір», «Волинь» — по 17, ЦСКА-2, «Зоря» — по 14, «Десна», «Полісся», «Шахтар» —по 13, «Поліграфтехніка», «Кремінь» — по 11, «Верховина» — 8, «Авангард-Індустрія», «Хімік» — по 5.

Матчі 14-го туру відбудуться сьогодні.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Перемога в Будапешті

Теніс

Національна збірна України в Будапешті виграла матч за Кубок Девіса (Євро-Африканська зона першої ліги) в угорської команди — 3:2. Наш лідер — Андрій Медведєв — переміг Аттілу Шаволта — 6:2, 6:2, 6:2 та Корнела Бардоцького — 6:1, 6:7 (1:7), 6:3, 5:7, 6:2. Святкував успіх й український дует — Андрій Медведєв, Дмитро Поляков, який подолав пару Шаволт—Кішд'єрдь — 6:2, 6:3, 6:1. Друга наша ракетка — Андрій Рибалко — свої зустрічі програв.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 257138.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311178.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.